

dwars

Studentenblad Universiteit Antwerpen • www.dwars.be • Nummer 58 • Jaargang 9 • Maart 2010 • GRATIS

Zeerecht aan de UA
Codasync maakt muziek
Op bezoek bij de **lokale politie**
Een nieuwe faculteit

Antwerpen

- 06 Door het oog van de lens**
Leefbare studentenbuurt
- 16 UniDiversiteit**
Centerfold
- 24 Als de polen op straat komen**
Les extrêmes protestent

Onderwijs

- 04 Zeerecht aan de UA**
Een zinkend schip?
- 10 De achtste faculteit**
Industriële Wetenschappen
- 12 Eigen gelijk eerst**
The struggle for the library
- 14 Twee jaar, meester?**
Tweejarige masters in L&W
- 29 Kort**
Over onderwijs

Door het oog van de lens

Is het dankzij een nieuwe camera vanaf april gedaan met luid zingend de Ossenmarkt onder te pissen? Wat de politie van 'Big Brother' leerde en nu op u toepast. Wees gewaarschuwd.

Tweejarige masters

Joepie, nog een jaar uitslapen en niksen. Ten gevolge van de bama-structuur, de internationalisering en de drang naar wetenschap, zullen studenten van de faculteit Letteren & Wijsbegeerte vanaf 2011 tweejarige masters volgen.

Inhoud

dwars 58

Cultuur

- 09 Cultuuragenda**
Wat te doen in het voorjaar
- 26 In stijgende lijn**
Een interview met Codasync
- 30 Woord & Beeld**
Puzzel
- 31 Research Monthly**
Het mopje van de maand
- 31 *dwars* luistert naar ...**
De soundtrack van dit nummer

Maatschappij

- 03 Editoriaal**
Twee werelden
- 18 *dwars door Europa***
Lissabon
- 20 *Vaarwel dagboek***
Welkom Facebook

dwars door Europa

Deze maand trok onze redacteur vermomd als Erasmus naar het meest westelijke punt van Europa. Wat vond hij daar? Lissabon: de stad van een dode ontdekkingsreiziger, literflessen bier en Jezus.

Codasync

Wat je zelf doet, doe je beter. Neem nu Codasync: ze namen met 'In Galoré' een plaat op die genres overstijgt en niemand onberoerd laat. Naar het schijnt spelen ze "goeie muziek". Interview *galore!*

Twee werelden

editoriaal

Word fan
van *dwars* op
facebook!

Op het moment dat dit nummer in de bakken ligt, is Calamartes net van start gegaan. Deze cultuurweek op de Stads-campus, georganiseerd door Unifac, komt er twee weken na Ultimo Animo, de cultuurweek die georganiseerd werd op de buitencampussen door ASK-Stuwer, dat ook haar vijfjarige bestaan viert. Meer cultuur is uiteraard alleen maar toe te juichen, zeker als dit naar de studenten gericht is. Zelf student zijnde, is het moeilijk om dit niet te appreciëren.

Maar het is wel weer een opvallend voorbeeld van de grote scheiding die zich nog steeds aftekent, bijna tien jaar na de smelting, tussen de Stads-campus en de buitencampussen. Er zijn veel overeenkomsten tussen de cultuurweken, dat wel. Zo wordt er voor allebei een spiegel tent neergepoot. Ook de mixen van workshops, humor, muziek en drank vertonen gelijkenissen. Maar jammer genoeg werken de twee studentenkoepels, alleszins wat hun cultuurweken betreft, in het geheel niet samen, al zijn er wel degelijk (gefaalde) toenaderingspogingen geweest. Naast een mogelijkheid om de kosten te drukken, zou een gemeenschappe-

lijke activiteit de banden misschien een beetje kunnen aanhalen.

Want in feite bestaat onze universiteit nog steeds uit gescheiden campussen. En vanwege de geografische en ook wel academische factoren (humane versus exacte wetenschappen, zo lijkt het soms) zal er altijd wel een scheiding zijn. De huidige situatie heeft echter iets weg van actieve concurrentie. Zonder iemand met de vinger te willen wijzen, rijzen er toch vragen als zelfs tussen de twee studentenkoepels, verenigd in VUAS, de communicatie stukt.

Maar, over slechte communicatie gesproken, ik moet mijn excuses aanbieden aan het NSV!. Op 17 februari zond Campus TV een interview uit met adjunct-hoofdredacteur Sarah Schrauwen en mezelf. Tijdens het oprakelen van een oud verhaal heb ik het NSV! de Nationaal-Socialistische Vereniging genoemd. Dat is er uiteraard volledig naast. Ik wijt het aan de zenuwen door de camera die op ons gericht was, maar niettemin mijn excuses en een rechtzetting: sorry, Nationalistische Studentenvereniging.

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middelheim en Stad. Dit nummer werd afgesloten op 7/03/2010. Oplage 3.000 exemplaren. V.U.: Folker Debusscher, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen.

Hoofdredacteur Folker Debusscher **Adjunct-hoofdredacteur** Sarah Schrauwen **Redactiesecretaris** Tom Vingerhoets

Eindredactie Floris Geerts (verantwoordelijke), Frie Vandemeulebroucke, Kim Overlaet

Redactie Amber Daniëls, Tijl De Bock, Jonathan Debeer, Yannick Dekeukelaere, Daan Hafkamp, Hannelore De porte, Anne Hammers, Celien Joppen, Lieselotte Joppen, Benjamin Theys, Sarah Van Alsenoy, Ariadne Van den Broeck, Esther van der Schoot, Cedric Voets

Fotografie Jonathan Debeer (verantwoordelijke), Tijl De Bock, Laura Meyvis, Jente Ottenburghs, Sarah Schrauwen, Benjamin Theys **ICT** Tom Vingerhoets **Vormgeving** Celien Joppen, Sarah Schrauwen (verantwoordelijke) **PR** Celien Joppen, Tom Vingerhoets **Cartoon** JangoJim **Drukkerij** Favorit **Werken mee aan dit nummer** Maxie Eckert, Christoph Meeussen, Tania Silva & Jonas Vincken

E-mail contact@dwars.be **Adverteren** adverteren@dwars.be **Website** www.dwars.be

Redactielokaal en correspondentieadres: dwars - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt zich het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

ZEERECHT AAN DE UA

EEN
ZINKEND
SCHIP?

TEKST: YANNICK DEKEUVELAERE

DE BAGGERSCHEPEN MOGEN UITVAREN, WANT ER IS DE VOORBIJE WEKEN MET MODDER GEGOOID IN HET DOSSIER OMTRENT ZEERECHT AAN DE UNIVERSITEIT ANTWERPEN. UITEINDELIJK WERD HET EUROPEES INSTITUUT VOOR ZEE- EN VERVOERRECHT AFGESCHAFT EN WERD MET ACTRAMAR EEN NIEUW KENNISCENTRUM OPGERICHT. "ALLE REDELIJKHEID IS ZOEK", KLAAGT PROFESOR EMERITUS MARC HUYBRECHTS DAAROVER. DWARS VOLGT DE SOAP AANDACHTIG...

Op 18 januari 2010 sturen enkele academici die verbonden zijn aan het Europees Instituut voor Zee- en Vervoerrecht (EIZV) een acht pagina's tellend persbe-

richt de wereld in waarin ze het UA-beleid omtrent zee-recht aan de kaak stellen. Ze dreigen met collectieve actie wegens de afbouw van hun branche. Het zeerecht valt - in tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden - namelijk hoofdzakelijk onder de faculteit TEW en deze faculteit moet in de periode 2008-2013 sterk besparen. De zeerechtacademici van het EIZV zijn echter van mening dat ze reeds met een minimale steun van de UA moeten werken. Ze weigeren dan ook om het in de toekomst met nog minder middelen te moeten stellen.

DE BAGGER

In de maanden die vooraf gaan aan 18 januari onderhandelen vier partners, de faculteiten TEW en Rechten, de

Hogere Zeevaartschool (HZS) en het Institute of Transport and Maritime Management Antwerp (ITMMA), over de toekomst van het zeerecht en een nieuw kenniscentrum aan de UA zonder het EIZV, toch een gewaardeerde partner van de havenwereld, daarbij te betrekken. Onaanvaardbaar, zo vinden de acht zeerechtacademici die het EIZV-persbericht ondertekenden. Nochtans is dit naast elkaar werken van de UA en het Instituut niet onverwacht. De twee lijken elkaar namelijk nooit echt een warm hart te hebben toegedragen.

Het EIZV stelt dat het sinds haar oprichting in 1993 steeds in haar werking en uitbouw werd beknot: professoren van het instituut moeten zichzelf sponsoren via

hun advocatenkantoren, de UA stelt geen assistent of secretariaatsmedewerker ter beschikking, het universiteitsbestuur komt niet naar de bestuursvergaderingen of de evenementen van het EIZV en in de tijdschriften van de UA wordt geen aandacht besteed aan de realisaties op het domein van zeerecht. Vicerector Johan Meeusen, die het hele project begeleidt, beargumenteert dan weer dat het EIZV geen onderzoeks- of consultancymiddelen aantrekt voor de universiteit en zich bovendien buiten de facultaire werking plaatst. Hij temperet het protest ook door erop te wijzen dat van de acht zeerechtacademici er slechts drie als professor deeltijds aan de UA verbonden zijn. “Alle professoren,” zegt Meeusen, “willen meer aandacht en middelen voor hun domein. Dit is niet meer dan normaal vanuit hun interesse in onderwijs en onderzoek. Als beleidsmakers moeten wij, samen met de decanen, echter onvermijdelijk keuzes maken.”

DE SCHEPEN

Allemaal goed en wel, maar is zeerecht niet immens belangrijk voor de universiteit van één van de grootste havensteden ter wereld? “Jawel,” laat rector Alain Verschoren aan *dwars* weten, “zeerecht heeft een nadrukkelijke toekomst in Antwerpen.” Ook Marc Van Peel, Antwerps schepen van Haven en voorzitter van het Gemeentelijk Havenbedrijf, benadrukt dat zeerecht echt wel van belang is voor de havenwereld. Commentaar op de werking van de UA wil hij echter niet geven. “Uiteraard

zeg ik: hoe meer er wordt geïnvesteerd in zeerecht, hoe beter. Ik ga mij als politicus echter niet bemoeien met een discussie in de academische wereld.”

Aangezien het EIZV geweerd wordt van de vergadertafel, voelt het de bui al hangen. Op 27 januari kondigen de acht zeerechtacademici aan dat ze de eer aan zichzelf houden. Professor emeritus zeerecht Marc Huybrechts in Het Nieuwsblad: “De rector had de wens uitgedrukt om tot een onderhandelde oplossing te komen

“
**Als beleidsmakers moeten wij
onvermijdelijk keuzes maken**
”

[...] Maar toen het bestuur ons vroeg om in drie dagen een visie te geven op plannen die al negen maanden voorbereid worden, was de redelijkheid volgens ons zoek.” Bovendien laten de acht zeerechtacademici weten dat ze geen medewerking zullen verlenen aan het nieuwe kenniscentrum.

Een week later, op woensdag 2 februari, presenteert de UA “als antwoord op de ongerustheid die de voorbije weken was ontstaan” Actramar, het Antwerps Kenniscentrum voor Transport- en Maritiem Recht. De hierboven vermelde partners, de faculteiten TEW en Rechten,

de HZS en het ITMMA, zullen op het gebied van zeerecht samenwerken om vanaf volgend jaar “een uniek studieaanbod te voorzien”. Aanvankelijk had het ITMMA ook aangeboden om het kenniscentrum te huisvesten, maar daar is het op teruggekomen. In plaats daarvan zal het jaarlijks 21.500 euro investeren. Daar staat dan een evaluatie van het kenniscentrum na drie jaar tegenover. De studenten met interesse in zeerecht kunnen volgend jaar overigens gewoon de master na master Zee- en Vervoerrecht volgen. In de toekomst zal deze manama misschien binnen Actramar worden georganiseerd én Engelstalig worden om zich zo te richten op de internationale markt.

Paradoxaal aan deze academische soap is dat zowat alles waar het Europees Instituut voor Zee- en Vervoerrecht voor ijverde (erkenning van haar belang, meer ondersteuning door de UA, betere verankering in de universiteit, etc.) Actramar wél toekomt. Het lijkt erop dat de relatie tussen de UA en het afgeschafte instituut al langer verzuurd was en dat de universiteit de besparingsronde aangrijpt om een nieuwe start te maken met Actramar. Vicerector Meeusen bijt nog één keer van zich af, maar dan wil hij inderdaad aan een nieuw hoofdstuk beginnen: “Ondanks de sterk misleidende en onnodig kwetsende verklaringen die soms in de pers werden gemaakt over de UA, blijft wat ons betreft de deur openstaan voor alle academici die constructief met het nieuwe centrum willen meewerken.” ■

DOOR HET OOG VAN DE LENS OP ZOEK NAAR EEN LEEFBARE STUDENTENBUURT

**OMDAT ER DE AFGELOPEN MAAND NIET VEEL GE-
BEURD WAS ROND DE CAMERA DIE OP DE OSSEN-
MARKT ZAL KOMEN, MAAR HET VORIGE ARTIKEL
AFGESLOTEN WERD MET 'WORDT ONGETWIJFELD
VERVOLGD...', GING DWARS AANKLOPPEN BIJ HET
ESTABLISHMENT, MEER BEPAALD BIJ DE LOKALE
POLITIE. ZIJ ZIJN HET IMMERS DIE VANAF EIND
APRIL IN HET OOG ZULLEN HOUDEN HOE VAAK JE IN
JE NEUS PEUTERT ALS JE VAN EEN DUVEL AAN HET
NIPPEN BENT OP DE OSSENMARKT. NEE, NIET ECHT.**

Cameracontrole en *dispatching* worden geleid door com-
missaris Carl Neyts, die ons trots de *video wall* laat zien,
waar de camerabeelden live te zien zijn op negen beeld-

schermen.

CARL NEYTS Er zit 24 op 24 iemand aan de *video wall*, die de
76 camera's actief observeert. Een groot deel van hun nut
komt uit proactief toezicht. Als we op het De Coninckplein
twee mensen zien trekken en duwen, sturen we daar een
patrouille op af en hoeven we niet te wachten tot het erger
is geworden en iemand de politie belt. We kunnen dus in-
grijpen voor het uit de hand loopt.

Is er geen privacyprobleem met al die camera's?

NEYTS Ten eerste zijn er de grijze vlakken die je ziet (*over
de ramen van huizen, nvdr.*). Die worden bij de installatie
van een camera digitaal in de beelden ingebouwd, zodat

de privacy van de bewoners gevrijwaard blijft. Daarnaast
mogen we alleen kortstondig toezicht houden. Als we voor
langere periodes een plaats of een persoon in het oog wil-
len houden, zitten we in een andere wetgeving en moeten
we machtigingen van het parket krijgen.

En wat is het effect van een camera?

NEYTS Het zorgt in de eerste plaats voor een verhoging van
de statistieken (*lucht*), simpelweg omdat je er actiever mee
 bezig bent en meer feiten kan vaststellen. Maar men is
van plan om binnenkort een aantal camera's te verhangen,
een nulmeting te doen en twee jaar later opnieuw te kijken
wat de gevolgen zijn, zowel voor de objectieve als voor de
subjectieve veiligheid, wat heel verschillende dingen zijn.

GEWOON TEGEN EEN VOORDEUR

Omdat de 77ste camera krijgen geen enorm spectaculaire verwezenlijking is, trokken we naar commissaris Marc Lambrechts, de wijkverantwoordelijke voor zone West. Deze zone behelst het stuk stad binnen de Leien en heel Linkebeek. Het stuk binnen de Leien is nog eens opgedeeld in twee delen: West 1, vanaf de Meir tot aan het MAS, en West 2, van onder de Meir tot aan het industriegebied in het zuiden. Hoofdinspecteur Jan Severyns is de teamleider van team 1, waar dus ook de Stadscampus onder valt.

Is de situatie op de Ossenmarkt zo veel erger geworden dat er nu plots een camera nodig is?

MARC LAMBRECHTS De studentenpopulatie is serieus vergroot: er zijn gebouwen bijgezet en campussen naar hier getrokken. Daardoor zijn er ook een paar problemen groter geworden, wat logisch is als je met meer bent. De wijkwerking is ook pas in 2008 begonnen. Daarvoor deden we bijna uitsluitend aan interventie. We zijn met de wijkwerking begonnen om problemen aan de basis op te lossen. Van half 2008 tot half 2009 hebben we hard gewerkt aan de Ossenmarkt en omgeving, en ook wat resultaten behaald, maar dat was vooral preventief. Zorgen dat het lawaai binnen de cafés blijft, bijvoorbeeld. Ik denk niet dat je kan zeggen dat de buurtbewoners kleinzerig zijn, de meesten kunnen best wel wat hebben. Maar als we controle doen, op een gewone avond, zijn er nog steeds mensen die ongegeneerd tegen een voordeur staan te pissen. Doe dat in het café waar je jezelf hebt volgedronken, of desnoods op een blinde muur. Dat mag ook niet, daar gaan ze ook een boete voor krijgen, maar gewoon tegen een voordeur,

alsjeblief.

JAN SEVERYNS De camera is er ook in de eerste plaats op vraag van de bewoners gekomen, hoewel het voor politie- neel werk natuurlijk altijd gemakkelijk is. De camera wordt ook ingezet tegen overvallen, vandalisme en vechtpartijen, dus zeker niet alleen tegen overlast.

We worden dus op elk moment bekeken?

LAMBRECHTS Er hangen tientallen camera's in de stad, dus

“
Marc Lambrechts: De stad en de politie zijn helemaal niet tegen de studenten, laat dat duidelijk zijn
”

denk alsjeblief niet dat iemand de Ossenmarkt continu in het oog houdt. Het voornaamste voordeel dat wij er in zien is dat als er een oproep binnenkomt, we onmiddellijk kunnen kijken wie wat aan het (mis)doen is en waar die persoon naartoe gaat. Maar het is zeker niet zo dat elke keer als iemand een verkeerde beweging maakt, er een patrouille op afkomt. Dat is geen realiteit en dat willen wij ook niet. Het is absoluut niet dat de camera alles gaat oplossen. Er is samengezeten met verschillende diensten binnen de stad en we hebben een lijst met twintig, vijftwintig punten, waar de camera er eentje van is.

SEVERYNS Het is jammer dat we nu repressief moeten op-

treden, onder andere met de huidige prikacties. We hopen terug te kunnen afbouwen naar een normaal toezicht. Wij hebben geen echte studentencel, dus naast onze reguliere werking proberen wij op de drukste momenten toezicht te houden. Er zijn wel mensen die elke nacht last hebben van roepende studenten. Die mensen moeten gaan werken, maar kunnen amper slapen. Natuurlijk kunnen we daar niet elke dag staan.

Hoe verloopt het contact met de studenten?

LAMBRECHTS Toen we het wildplakken wilden aanpakken, hebben we via onze contacten in het Antwerpse Studentenoverleg gevraagd om daar mee te stoppen. Toen zijn we samen met de stad op zoek gegaan naar mogelijkheden, zoals plakzuilen, waar tijdens de praesidieverkiezingen nog plakborden bijkomen. Dat hebben we gedaan om tegemoet te komen aan de studenten, maar wie het nog doet, beboeten we dan wel. En ik moet eerlijk zijn, de studenten hebben daar perfect in meegeholpen. Er zijn amper nog verenigingen die wildplakken. Want er is niet alleen gezegd “je moet er mee stoppen”, er is ook een alternatief aangeboden, en dat proberen we in feite met het hele actieplan. De stad en de politie zijn helemaal niet tegen de studenten, laat dat duidelijk zijn. We proberen er gewoon voor te zorgen dat iedereen zich thuis voelt in Antwerpen, dat studenten en bewoners kunnen samenleven.

SEVERYNS In Leuven is het bijvoorbeeld veel strenger. Zo mogen studenten binnen de ring niet met een glas de straat op, of met een lint rondlopen, al denk ik niet dat dat laatste beboet wordt.

LAMBRECHTS En de nachtwinkels mogen er na midernacht ook geen alcohol meer verkopen. Maar er hangt een zwaar preventief luik aan vast en dát willen we hier vooral uitbouwen.

SEVERYNS Waar we naartoe zouden willen, is dat het onder de studenten leeft. Wat sociale controle zou al een hele stap zijn, als studenten tegen elkaar kunnen zeggen: “Hey, maat, hang het eens niet zo uit.”

EN WIJ?

Om te zorgen voor een “leefbare studentenbuurt” zijn er door de stad en de studenten twee instanties opgericht. Dit ligt in de traditie van de stad Antwerpen om studenten in het stadsbestuur te betrekken. Allereerst heeft de stad een stuurgroep opgericht die verschillende stadsdiensten samenbrengt en waar de meer technische studentenzaken besproken worden. Daar wordt bijvoorbeeld momenteel gekeken naar het ophalen van vuilzakken. Dat gebeurt nu op dinsdag terwijl studenten die in het weekend naar huis gaan hun vuilzakken vaak al op vrijdag op straat zetten. De stuurgroep werkt rond dit soort onderwerpen nauw samen met het Antwerps Studentenoverleg (ASO), dat samengesteld is uit afgevaardigden van de studenten- en kringraden van de verschillende instellingen in onze associatie én studenten van de Lessius hogeschool (verbonden aan de K.U.Leuven).

In de schoot van het Antwerps Studentenoverleg werden naar aanleiding van het actieplan leefbare studentenbuurt twee werkgroepen opgericht. De werkgroep ‘leefbare stu-

“
**Marc Lambrechts: Als we controle
doen zijn er nog steeds mensen die
ongegeneerd tegen een voordeur
staan te pissen**
”

dentenbuurt’ geeft adviezen aan het Studentenoverleg in verband met verbeterde infrastructuur in de studentenbuurt en werkt een informatiecampagne uit over ‘leven als student in de stad’. Zo kan Antwerpen een bruisende studentenstad blijven, terwijl er in zo weinig mogelijk brievenbussen wordt gepist en er tegen zo weinig mogelijk deuren wordt gekotst. Hoewel dit vooral rond de Ossenmarkt gebeurt, is het plan gericht op de hele studentenbuurt. De werkgroep komt samen met vertegenwoordigers van het kabinet Onderwijs, betrokken stadsdiensten of de politie

om te werken aan een, jawel, leefbare studentenbuurt.

Het Studentenoverleg is het adviesorgaan van de stad Antwerpen voor studentgerelateerde zaken. Het Studentenoverleg werkt samen met Antwerpen Studentestad aan een studentvriendelijke stad. Er wordt onder andere gepraat over preventie van alcohol- en drugsmisbruik, verbetering van de infrastructuur en het opstellen van minimumnormen voor het verhuren van een kot. Daarnaast is er een aparte werkgroep opgericht die het doopcharter gaat evalueren en optimaliseren. Hierin zetelen, naast studentenvertegenwoordigers uit het ASO, praesidiumleden van elke studentenclub die hieraan wenst mee te werken.

Vervolgens gaat de stuurgroep met de besproken thema’s aan de slag. Volgens Orry van de Wauwer, woordvoerder van het ASO, verloopt de terugkoppeling vlot: “Ik denk dat hoe de stad Antwerpen samenwerkt met haar studenten tamelijk uniek is in Vlaanderen.”

De camera zal wellicht in april geplaatst worden. In een verder stadium zullen er meer hulpstukken komen om feestende studenten eraan te herinneren dat niet heel de stad ’s nachts hoeft te horen hoe jong en losbandig ze zijn. De werkgroepen staan er voor in om te zorgen dat deze maatregelen niet te ver gaan. Van de Wauwer: “De camera komt er nu eenmaal. Ik denk dat we op lange termijn de beste resultaten bekomen, zowel voor de buurt als voor de studenten, door nu constructief aan het actieplan mee te werken. Dat zal een repressief beleid zoals in Leuven sowieso voorkomen.” ■

Februari/maart 2010

door Anne Hammers

Maart roert z'n staart en april doet wat ie wil. Zonder in clichés te willen vervallen, moeten we toegeven dat er ons onzekere tijden te wachten staan. De wisselvalligheid tussen maartse donderwolken en frisse lentezonnetjes brengen het stabiele leven van de Antwerpse student aan het wankelen. Wanhopig klamp jij je vast aan de enige zekerheid in deze woelige tijden, cultuur! *dwars* was jouw rots in de branding en ging op zoek naar enkele culturele lichtbakens.

BAFF (18/03 T.E.M. 10/04) • 'Rotkop' •

Theater Baff brengt een messcherpe satire in tijden waarin iedereen alsmaar mooier wil zijn. De perfecte kop bestaat en 'schoonheid op bestelling' is niet langer een fabeltje. De komedie belicht de lelijkste kanten van de dictatuur van de schoonheidscultus.

METROPOLIS ANTWERPEN (24/03) • Nacht van het examen •

Kun jij niet wachten tot de examens weer beginnen? Tijdens De nacht van het examen kun je vanuit je luie bioscoopzetel je parate kennis testen aan de hand van 35 meerkeuzevragen. De slimste student wordt beloond met zeer mooie prijzen.

TRIX (25/03) • The Van Jets & Kapitein Korsakov •

Na Humo's Rock Rally in 2004, optredens in de AB en enkele hitsingles bleef het lange tijd stil rond The Van Jets. Anno 2010 zijn ze echter weer helemaal terug van weggeweest en stellen ze met trots hun nieuwe album aan je voor.

MODEMUSEUM (vanaf 25/03) • Zwart •

Met deze nieuwe tentoonstelling verdiept het Modemuseum zich in de historie van de 'kleur' zwart in de mode. Voorbeelden uit de schilderkunst en historische kostuums geven een beeld van de zwartste pagina's uit de modewereld, die nog steeds een grote impact hebben op hedendaagse ontwerpers.

MONTY (31/03) • Kunst/feest-kunst/werk avond •

In het kader van het mini kunstfestival 'Kunst/feest', biedt de Monty een avondvullend dansspektakel waarin unieke voorstellingen van choreografen Marc Vanrunxt, Salve Sanchis en danscollectief C&H vloeiend in elkaar over gaan.

CINEMAZALEN (01/04) • 'The Ghostwriter' •

De langverwachte nieuwe film van Roman Polanski trok reeds alle media-aandacht en is nu eindelijk bij ons te bewonderen. Wanneer een Britse oud-premier aan zijn memoires werkt, schakelt hij de hulp in van een *ghostwriter*, met alle gevolgen van dien. Met onder andere Ewan McGregor en Pierce Brosnan.

PETROL (03/04) • 'Easter Edge Festival' •

Pasen wordt eindelijk een echt feest dankzij dit festival, dat voor de derde keer door Petrol en cuttingedge.be wordt georganiseerd. De leukste stand-upcomedy, (k)eigoede muziek en de beste Vlaamse kortfilms maken Pasen voortaan leuker dan Kerst. Kijk voor meer info op www.cuttingedge.be.

BOURLA (15/04 t.e.m. 15/05) • 'In de strafkolonie/Het hol' •

Na het succes van 'Titus Andronicus' sloegen het acteurscollectief Olympique Dramatique en KVS opnieuw de handen ineen. De twee teksten van Kafka vormen het uitgangspunt van deze voorstelling, waarin tragiek, humor, dood en geweld opnieuw op een sublieme manier met elkaar worden verweven.

STUDENTENRESTAURANT 'TEN PRINSENHOVE' STADSCAMPUS (20/04) • Bart Cannaerts •

Ook in het tweede semester bieden de UA en cc de Kern jou weer een maandelijkse cultuurlunch. Dankzij deze stand-upcomedian krijg je spontaan honger van het lachen, maar pas wel op dat je je niet in je boterhammetjes verslikt!

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

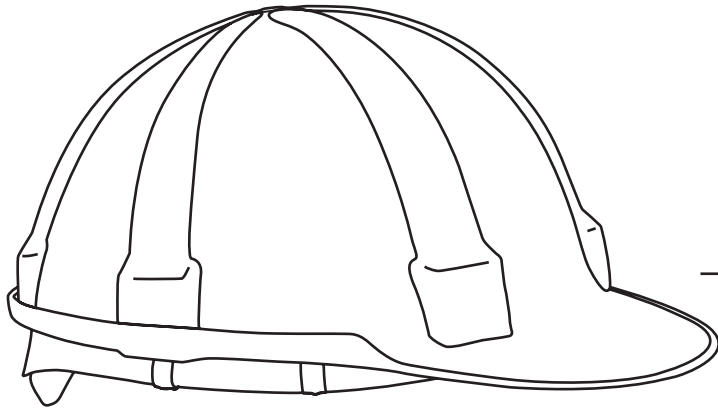
Cultuurweb
www.cultuurweb.be

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

De Roma
www.deroma.be

Rataplan
www.rataplanzw.be

DE ACHTSTE FACULTEIT

Binnenkort Industriële Wetenschappen aan de UA

TEKST: FRIE VANDEMEULEBROUCKE

VANAF SEPTEMBER 2011 KRIJGT DE UNIVERSITEIT ANTWERPEN ER EEN NIEUWE FACULTEIT BIJ: INDUSTRIËLE WETENSCHAPPEN. HET PROJECT, DAT BINNEN DE ASSOCIATIE UNIVERSITEIT & HOGESCHOLEN ANTWERPEN (AUHA) GELEID WORDT, KENDE AL HEEL WAT PROBLEMEN. DIE LEIDDEN ER ZELFS TOE DAT PROFESSOR WALTER NONNEMAN, VOORZITTER VAN DE ASSOCIATIE, OP 20 JANUARI AFSTAND DEED VAN ZIJN POSITIE.

In 2005 stelt de AUHA een globaal plan op voor het hoger onderwijs in Antwerpen. Een belangrijke factor daarin is de academisering van de hogeschoolopleidingen die uit twee cycli bestaan (bachelor en master). Een jaar later

beslist de associatie om die evolutie te versnellen voor Industriële Wetenschappen. De opleidingen Industriel Ingenieur van de Artesis Hogeschool en de Karel de

“

Er is een akkoord ondertekend door de drie partijen, de Artesis Hogeschool, de Karel de Grote-Hogeschool en de UA, om in september 2011 met de geïntegreerde faculteit te beginnen

Grote-Hogeschool zullen geïntegreerd worden in een nieuwe faculteit aan de UA. “Dat vonden we een boeiend studiegebied”, verklaart Georges Goffin, beleidssecre-

taris van de AUHA. “We hadden nog geen toegepaste wetenschappen aan de UA, en toch sluiten de nieuwe opleidingen voldoende aan bij de faculteit Wetenschappen, en bij andere opleidingen zoals Handelsingenieur. Het kan hier dus echt terecht, de universiteit kan een aantal nieuwe mogelijkheden voor die faculteit bieden en het academiseringsproces voltooiën in een universitaire omgeving. Bovendien zou het gaan om een duizendtal studenten, dat is een mooi aantal voor een faculteit.”

De associatie maakt in 2007 een plan waarin duidelijke doelstellingen beschreven worden, met het oog op subsidies. Die subsidies worden met vertraging toegekend in november 2009, maar door onder andere de economische crisis ontvangt de AUHA daar slechts een deel van. Bovendien loopt het project niet zo vlot als verwacht:

”

de overheid stelt de discussie over de integratie in de universiteit steeds uit, waardoor er onduidelijkheid over de plannen ontstaat. Tussen de vertegenwoordigers van de hogescholen en van de universiteit onderling ontstaan meningsverschillen over de timing van het project. Sommigen willen een onmiddellijke integratie van de opleidingen in de universiteit, anderen vinden dat er een soort tussenfase, een 'vehikel' nodig is, waarbij de faculteit eerst door een andere instantie beheerd wordt. Die tweede optie zou voor veel onzekerheid zorgen, onder andere voor het personeel. Door die problemen loopt het project, dat gepland is voor september 2010, vertraging op.

CONSEQUENT ZIJN

Professor Walter Nonneman, sinds september 2008 voorzitter van de AUHA, neemt op 20 januari 2010 ontslag en wordt opgevolgd door rector Alain Verschoren. "Nonneman had toen hij aantrad een doel voor ogen: binnen het jaar voor een overeenkomst zorgen in het dossier Industriële Wetenschappen", legt Goffin uit. "Na 15 maanden was dat nog niet rond, daarom nam hij ontslag. Hij is consequent geweest. Een persoonlijke beslissing, hoewel die ook te maken had met het feit dat de partners het niet eens geworden waren."

Met de komst van de nieuwe voorzitter en een nieuwe aanpak van de gesprekken is er volgens Goffin een doorbraak in het dossier gekomen: "Voordien waren er bij de

besprekingen steeds meerdere vertegenwoordigers van dezelfde partij aanwezig, dat vertraagde de beslissingen. Nu hebben we dat aantal beperkt. Ondertussen is er een akkoord ondertekend door de drie partijen, de Artesis Hogeschool, de Karel de Grote-Hogeschool en de UA, om in september 2011 met die geïntegreerde faculteit te beginnen. Al dan niet binnen de universiteit, dat moet nog blijken uit hoe het decreet is opgesteld. "De beslissing of er een directe integratie zal gebeuren, of eerst een 'vehikel' zal worden ingezet, wordt uitgesteld. Een bijkomend voordeel is het feit dat de UA het project nu meer naar

“**Sommigen willen een onmiddellijke integratie van de opleidingen in de universiteit, anderen vinden dat er een soort tussenfase, een 'vehikel' nodig is**”

zich toe trekt, dat appreciëren de hogescholen. Voordien bekritiseerden ze de universiteit en vonden ze dat die zich te weinig engageerde in het project. Mogelijk heeft het voorzitterschap van de rector ook een positief effect.

EEN GROTE VERHUIS

Dankzij de doorbraak in de onderhandelingen komt de

nieuwe faculteit er in september 2011. Tegen oktober van dit jaar zal er ook een uitgewerkt curriculum klaar zijn, zodat er vanaf het najaar promotie gevoerd kan worden voor de ééngeworden opleiding. Aan het financiële plan wordt nog volop gewerkt, dat zal klaar zijn op 1 april. Tegen 15 maart zal het infrastructuurplan afgewerkt worden. Goffin: "Daar kan ik nu nog niets over zeggen. De oorspronkelijke bedoeling was dat dat aan Spoor Noord zou zijn, dat was een mogelijkheid om voor een duidelijke zichtbaarheid in de stad te zorgen, om het attractief te maken voor studenten. Maar die piste zou wel eens verlaten kunnen worden. Binnenkort weten we zeker waar het zal zijn. Het hangt ook samen met de bouwplannen van Artesis op Spoor Noord. Het is de bedoeling om een campus te maken die niet op zich staat, maar die aansluit bij een hogeschool of de universiteit. Op een manier waarbij op korte termijn, een viertal jaar, de hele opleiding naar daar kan verhuizen. Dat is relatief snel, want het is een grote verhuis: personeel, studenten, labo's, etc."

Verder zal er voor beperkte tijd een externe projectleider worden aangenomen om heel het mechanisme van eenmaking te coachen, zodat het project in de voorziene tijd afgerond kan worden. Goffin voegt daar aan toe: "Vermoedelijk zal de integratie volledig afgewerkt zijn op het einde van de legislatuur van deze regering, binnen vier jaar." ■

Eigen ^{eerst}gelijk

ANNE HAMMERS

The struggle for the library

De bibliothecaire jungle van de Universiteit Antwerpen is de perfecte afspiegeling van de universitaire samenleving. Als een mierenkolonie krioelen professoren, studenten en assistenten door elkaar heen en banen zij zich een weg tussen duizenden boeken, op zoek naar een strategie om te overleven. Daardoor is er in de loop der jaren een natuurlijke hiërarchie ontstaan en verwierf het academisch personeel zich een plaats bovenaan de bibliothecaire ladder. Zeer lange uitleentertijnen, soms tot 2050 (!), en boeken die in bureaus lijken te verdwijnen, zijn hiervan het resultaat. Dit maakt het er voor de student niet makkelijker op. Geldt hier het recht van de sterkste of moeten de zwakkeren geholpen worden?

Wachten tot 2050

Het collectiebeleid van de bibliotheek wordt bepaald door de faculteiten, in samenspraak met de bibliotheek. Hierdoor hebben professoren en assistenten een stevige vinger in de pap wat de aankoop van nieuw bibliotheekmateriaal betreft. We kunnen ons daardoor afvragen in hoeverre het belang van de student of van de bibliotheek in het algemeen voorop wordt gesteld. Zijn de boeken met andere woorden een verrijking voor de bibliotheek en staan ze ter beschikking van de student? Of zijn ze slechts van belang voor het eigen onderzoek van een prof of assistent? In dat geval zal deze laatste zich het werk min of meer 'toe-eigenen', waardoor er in de loop der jaren diverse 'privé-collecties' ontstonden en sommige bureaus zich ontpopten tot ware minibibliotheekjes. Omdat deze werken werden gekocht met geld van de bibliotheek, zijn ze wel opgenomen in de catalogus, maar voor studenten in eerste instantie onbereikbaar. Het huidige beleid leidt er dus niet toe dat collectiestukken zo veel

mogelijk ter beschikking staan van de student, terwijl dit wel zo zou moeten zijn. Studenten beschikken immers over beperkte financiële middelen, waardoor de bibliotheek essentieel is voor het schrijven van eindwerken en het verrichten van onderzoek. Wanneer boeken voor de komende veertig jaar zijn uitgeleend en de desbetreffende gebruiker niets van zich laat horen, houden voor de student de mogelijkheden meestal op. Dit heeft soms desastreuze gevolgen voor afstudeerprojecten en leidt tot veel extra werk. Om de 'service' die de bibliotheek studenten én medewerkers wil bieden ook in de toekomst optimaal te houden, zou het belang van de student daarom veel meer moeten doorwegen. Bepaalde privileges die academici nu nog genieten en uitleentertijnen die langer zijn dan de gemiddelde academische loopbaan, geven hier echter geen blijk van.

Een anonieme student

Schijn bedriegt

Wie een plaatskenmerk in de UA-catalogus aanklikt, stelt soms vast dat een boek voor drie maanden of zelfs voor vijf jaar is uitgeleend. Dat laatste is vrij nieuw, want in het verleden stonden 'dienst-exemplaren', boeken die een docent permanent nodig heeft voor het eigen onderzoek of onderwijs, niet in de catalogus. Daardoor gebeurde het wel eens dat iemand een dergelijk boek ging zoeken in andere, zelfs buitenlandse bibliotheken, terwijl het gewoon een paar kamers verder stond. Dit is dus een vooruitgang, want iedereen weet nu waar deze boeken, die vaak aangekocht zijn met projectgelden, zich op de UA bevinden. De leentermijn van drie maanden voor Assisterend Academisch Personeel en Zelfstandig Academisch Personeel is in de ogen van studenten lang, maar wil onderzoekers alleen wat comfort verschaffen. Vooral professoren kunnen helaas zeer zelden onafgebroken aan een publicatie werken. Meestal kan dat alleen maar tussendoor en dan ben je al blij als je er een namiddag per week aan kunt besteden. Het is

dan wel handig dat je een benodigd boek onmiddellijk bij de hand hebt. Als je het boek telkens opnieuw moet aanvragen, gaat daarmee veel tijd verloren. Een tweede voordeel is dat je boeken maar vier maal per jaar moet inleveren en je daardoor niet verplicht bent om een hele boekhouding bij te houden. Hoewel het die indruk wekt, stelt deze regeling geen probleem voor de studenten. Een student kan een uitgeleend boek altijd aan de balie reserveren en dan krijgt de betrokken docent het dringende verzoek om dit boek zo snel mogelijk in te leveren, ook als de uitleentermijn niet is verstreken. Studenten hoeven dus niet te wachten tot het einde van de uitleentermijn. Als blijkt dat een dienstexemplaar vrij frequent door studenten moet worden geraadpleegd, is er altijd nog de mogelijkheid om een tweede exemplaar aan te kopen voor de leeszaal.

Prof. dr. Hubert Meeus, Bibliotheekverantwoordelijke Faculteit Letteren en Wijsbegeerte

Unifac presenteert
CALAMARTES
www.calamartes.be

15-20 maart 2010
Hof van Liere

MAANDAG 15 MAART
12:30-14:00 Fanfare met Ambrassband
14:00-17:00 Feestelijke opening
19:00 Unifac Award
21:00 Matthieu & Guillaume
21:45 Prijzuitreiking Award
22:15-23:30 The Rhythm Junkies

DINSDAG 16 MAART
11:00-12:00 Op je lijf geschreven
12:30-14:00 Workshop capoeira (USOS)
14:00-17:00 Ontmoetingsmoment jong en oud
20:00-00:00 Wikings-NSK Comedy Night
20:00-21:30 La Barchetta (Klio)

WOENSDAG 17 MAART
9:30-11:00 Ontbijtworkshop 'organiseren'
10:00-20:00 10-urenloop (Sportraad)
11:00-12:00 Op je lijf geschreven
12:00-14:00 Festival Regional (regionale clubs)
14:30-17:00 Debat auteursrechten
18:00-00:00 Abundantly Jazz (Abundantia)

DONERDAG 18 MAART
11:00-12:00 Op je lijf geschreven
12:30-14:00 Dansinitiatie *chachacha* met Guy Jottay (AIESEC & EKA)
14:00-15:30 KBC combo
16:00-18:00 Vertoning 7 kortfilms
19:00-23:30 Lyrical Lingua met Mira, Erik Burke & Diederik Smit

VRIJDAG 19 MAART
10:00-12:30 Kindervoorstelling 'Nog meer cultuur op onze school'
19:00-23:00 Receptie (Unifac)

ZATERDAG 20 MAART
10:00-16:30 Open Campusdag met alle clubs

ELKE MIDDAG IN SPIEGELTENT
12:30-14:00 Oriental Afternoon met waterpijp in Café Calamartes

V.O. Hired Aendriew Unifac vzw, Kleine Kauwenbergs 22, 2000 Antwerpen / Ontwerp: Stefan Schrauwen

Unifac Antwerpen Accountemps DECAATHLON OFFICE TEAM PRICESWATERHOUS/COOPERS
DIRECTIE ANTWERPEN colruytgroup KBC MAËS P&G MELBOLUS ANTWERPEN MAGIC MIRRORS

Twee jaar, meester?

Tweejarige masters in de faculteit Letteren & Wijsbegeerte

TEKST: FOLKER DEBUSSCHER & FRIE VANDEMEULEBROUCKE • FOTO: SARAH SCHRAUWEN

MISSCHIEN HEB JE IN DE WANDELINGEN AL IETS OPGEVANGEN, MAAR ONDERTUSSEN LIGT HET AL ZO GOED ALS VAST: DE OPLEIDINGEN BINNEN DE FACULTEIT LETTEREN & WIJSBEGEERTE ZULLEN VANAF 2011 TWEEJARIGE MASTERS KRIJGEN. DEZE BESLISSING HEEFT HEEL WAT VOETEN IN DE AARDE GEHAD. IN GENT EN LEUVEN IS ER AL VEEL INKT OVER GEVLOEID IN SCHAMPER EN VETO, DE RESPECTIEVELIJKE STUDENTENBLADEN, EN OOK *DWARS* HEEFT HAAR LICHT HIER AL EENS OVER LATEN SCHIJNEN. ONDERTUSSEN BEGINT HET LICHT AAN HET EINDE VAN DE TUNNEL ECHTER ZICHTBAAR TE WORDEN. MET MAAR ÉÉN MASTERJAAR ACHTER DE KIEZEN, PROBEERDEN UW *DWARS* REPORTERS ER TOCH WIJS UIT TE RAKEN.

Als we naar de rest van Europa kijken, zijn tweejarige masters veeleer een evidentie, maar ook binnen Vlaanderen zijn er al veel te vinden, vooral bij de exacte wetenschappen. Bij de faculteit Letteren & Wijsbegeerte wou men dit ook. Natuurlijk betekent een opleiding die 25 procent langer duurt meer subsidies. Misschien geen 25 procent, maar alleszins voldoende om de inspanning te motiveren. Financiële motieven zijn (gelukkig) lang niet de enige redenen voor de overstap.

“De belangrijkste argumenten voor een tweejarige master houden verband met de studeerbaarheid en de internationale context”, aldus Bruno Tritsmans, decaan van de faculteit L&W. “De bama-hervorming was van meet af aan problematisch: één masterjaar is krap voor wetenschappelijke verdieping en een masterthesis van hoog niveau. Daarnaast bleek het ook moeilijk om internationalisering

in een eenjarig traject in te bouwen. Dit zal substantieel verbeteren in een tweejarige master. Daarnaast zouden er op termijn problemen rond de erkenning van onze diploma’s in het buitenland kunnen optreden. Onze faculteit is geen eiland in de oceaan: onze verwevenheid met de Antwerpse, Vlaamse en met de internationale context wordt alsmaar groter.”

Michiel Horsten, lid van de Studentenraad van de UA, maakt hier echter de nodige kanttekeningen bij. De implicaties van een jaar langer studeren zijn immers legio: bijkomend studiegeld, bijkomende cursus-, kot- en leefkosten en simpelweg een jaar langer voordat je kan gaan werken. De studentenvertegenwoordigers staan er dus niet bepaald voor te springen, maar zien er, ondanks de psychologische en financiële barrière, de voordelen wel van in. De Studentenraad stelde ook een officieel stand-

punt op, waarin vooral de nadruk gelegd wordt op een noodzakelijkheidsvoorwaarde. “Een tweejarige master moet niet enkel een meerwaarde kunnen bieden”, legt Horsten uit, “er moet aangetoond worden dat die twee jaar ook echt noodzakelijk zijn.” Voor de opleidingen Geschiedenis en Filosofie vindt de Studentenraad niet dat een tweejarige master noodzakelijk is, aangezien in Geschiedenis de masterproef bijvoorbeeld al korter werd ten gevolge van de overschakeling naar één jaar. Voor Taal- & Letterkunde vinden ze wel dat er aan de noodzakelijkheidsvoorwaarde voldaan wordt: “De studiedruk ligt er nu veel te hoog. Een tweede jaar zou daar echt geen overbodige luxe zijn”, aldus Horsten. Daarnaast wijst de Studentenraad erop dat studenten veel te weinig betrokken worden bij de plannen. In hun officiële standpunt staat: “De studenten kunnen als betrokken partij niet enkel een logische gesprekspartner vormen, ze kunnen ook nieuwe en relevante inzichten aanleveren.”

Uiteraard zal er niet zomaar een tweede jaar aan de huidige opleidingen geplakt worden. Zoals het er nu uitziet, krijgt elke master drie varianten, of drie profielen. Een onderwijsprofiel, met indaling van de lerarenopleiding; een onderzoeksprofiel met stage, om de aansluiting met een onderzoeksgroep te verzekeren; en een professionaliseringsprofiel, dat de mogelijkheid moet bieden om zich naar de bredere arbeidsmarkt en het bedrijfsleven te bekwamen, bijvoorbeeld via Meertalige Professionele Communicatie of Informatie- en Bibliotheekwetenschap. Dit laatste profiel zal in interfacultair overleg gecreëerd worden en is momenteel nog in volle ontwikkeling, maar er is iets meer onenigheid over het onderwijsprofiel, voor-

al vanuit de Studentenraad, over de geplande indaling van de lerarenopleiding. Een extra jaar erbij nemen en dus zes jaar studeren om leerkracht te worden is uiteraard geen optie. De huidige plannen spreken echter van een totaal van 48 studiepunten die zouden indalen, 30 studiepunten voor de eigenlijke lerarenopleiding en 18 voor de vakinhoudelijke opleidingsonderdelen met “vakdidactische competenties”. Dit betekent wel dat wie voor dit profiel kiest, in feite maar een master van één plus een vijfde jaar krijgt, plus een verwaterde lerarenopleiding. Het is wel mogelijk om te opteren voor een hele lerarenopleiding in de tweejarige master, waardoor de studieduur niet verlengd wordt. Het is dus nog maar de vraag of dit een verbetering is van het huidige systeem, met één jaar master en één jaar lerarenopleiding.

Los van de voor- en nadelen van een bijkomend jaar studeren, is er nog een lichtpuntje aan dit hele verhaal: inter-universitaire samenwerking. Tritsmans: “Het dossier van de tweejarige masters wordt gezamenlijk ingediend en geïmplementeerd. Er is daarom nauw overleg, zowel op beleidsniveau als bij het uittekenen van de programma’s. In de meeste programma’s is trouwens een interuniversitaire component opgenomen, waarbij opleidingsonderdelen worden uitgewisseld.”

De tweejarige masters voor de faculteit Letteren & Wijsbegeerte zijn, de algehele instorting van onze economie daar gelaten, in elk geval zo goed als zeker een feit. Dit heeft ook tot gevolg dat er binnen twee jaar alleen een paar achtergebleven enkelingen zullen afstuderen aan de faculteit L&W. Dat wordt een leuke receptie... ■

Un Diversiteit

Foto's: TIJL DE BOCK

LISSABON - HET VASCO DA GAMA-ARTIKEL

ELK JAAR RUILEN DUIZENDEN STUDENTEN OVER HEEL EUROPA HUN UNIVERSITEIT ENKELE MAANDEN VOOR EENTJE IN HET BUITENLAND. WILLEM, EEN GOEDE VRIEND, HEEFT LISSABON GEKOZEN ALS BESTEMMING. GEWELDIG, VIND IK, WANT ER STAAN PALMBOMEN NAAST DE LUCHTHAVEN EN VOLGENS ONZE PILOOT IS HET OM TIEN UUR IN DE OCHTEND AL 12 GRADEN CELSIUS. AFGANG VOOR AL WIE IN DE WINTERKOUDE VAN BELGIË ZIT. DIT IS HET VERSLAG VAN ENKELE DAGEN ALS UITWISSELINGSSTUDENT IN LISSABON.

VERRASSING

Ik stap met Maarten, *partner in crime*, af bij Campo Pequeno aan de met betonnen woonblokken bezaaide Avenida da República. Campo Pequeno is de naam van een Moorse stierengevechtarena waar ook concerten plaatsvinden. Het gebouw waarin Willem volgens onze info woont ligt om de hoek. We hebben hem niet echt op de hoogte gebracht van ons bezoek, zodat we enkel kunnen hopen dat hij thuis is. Drie symfonieën op de deurbel later wordt de voordeur elektronisch geopend. Wie schetst Willems verbazing en (mannelijke) blijdschap toen hij ons in de trappenhal vond? Na een ommetje langs de Instituto Superior Técnico – de wetenschap runt zichzelf niet – doorkruisen we voor het

eerst het met zwervers en bedelaars bezaaide centrum van Lissabon, nochtans zo'n plek waarvoor een woord als 'pittoresk' werd uitgevonden. Net als Antwerpen stopt ook deze stad abrupt aan een rivier: de Taag. Ook hier is de kade een prima plek voor pils en vriendschap. Niet in het minst omdat iemand op het idee kwam om rolschaatsen, Tupperware en planten te combineren tot zitgelegenheid met uitzicht op het water.

HOOG, HOGER, BAIRO ALTO

Tania komt uit Porto, maar woont in Lissabon, alwaar ze een groot appartement deelt met een allegaartje van buitenlandse studenten. Vanavond kookt ze voor ons, de Duitsers Tobias en Louis

en de Spanjaard Javi. Na enkele happen vermoed ik dat er iets is misgelopen in de keuken, maar omdat Tania beweert dat dit gerecht met rijst en rundvlees typisch Portugees is, zwijg ik er maar over. Zoals steeds in internationaal gezelschap is Engels de voertaal, wat voor Javi en de Braziliaanse Darlene toch een struikelblok lijkt. Het maakt de gespeelde beledigingen die de Erasmussers onderling maken alleen maar grappiger – met Spaans accent: *“That is what you mama tell me last night.”* Tobias, een geograaf in opleiding, die wat weg heeft van een kaboutervader, herinnert mij aan de aardbeving die in 1755 zowat heel Lissabon verwoestte. Een stevige tip bij het dateren van gebouwen voor wie in het centrum aan sightseeing doet.

Over heropbouw gesproken, in de *nineties* pompte de lokale overheid serieus wat geld in de verpauperde buurt Bairro Alto (letterlijk ‘Hoge Wijk’) en kijk eens aan: anno nu is deze buurt overdag het mekka van hipdom, inclusief graffiti, om ’s avonds te veranderen in een soort festival zonder muziek. Dat gaat als volgt. Honderden jongeren stappen af bij het metrostation diep in de heuvel waarop Bairro Alto gelegen is; ze ‘roltrappen’ vervolgens naar boven, kopen bij gebrek aan nachtwinkels in een bar een *litrosa* Sagres – de Jupiler van Portugal – en drinken deze in goed gezelschap op in een van de vele volgepropte, smalle straatjes. Zo bevind ik me met een plastic beker in de hand op een kruispuntje genaamd ‘Erasmus Corner’, een verzamelpunt als het ware. (Met de ‘Antwerp represent’ die daar in stift op een muur staat, heb ik overigens niets te maken.) In een parkje dat uitkijkt over *Lisboa by night* wordt in een kioskje wél muziek gedraaid. We dansen er onder de bomen tot drie uur, dan moet alles dicht in de hoge wijk.

Hoe geweldig moeten de zomers wel niet zijn, als ik al van een winteravond in Portugal hou.

JESUS

Na enkele dagen brainstormen besluiten marketingmensen in Lissabon meestal met: “Laten we het toch maar Vasco Da Gama Center noemen.” Vandaar de tsunami aan Vasco dit en Vasco dat, voornamelijk op de site waar de Wereldtentoonstelling van 1998 plaatsvond. Het graf van Vasco Da Gama is, zo meen ik, wel terecht naar hem vernoemd. De ontdekkingsreiziger ligt in het klooster Mosteiro dos Jeronimos in de buitenwijk Belém begraven tegenover Portugals grootste dichter, Luis de Camões. Bij Unesco weten ze Belém best liggen, want behalve het klooster is ook de vijfhonderd jaar oude Toren van Belém, die voor de grote aardbeving in het midden van de Taag stond en vandaag aan haar oever, werelderfgoed. Omdat toerisme geen half werk duldt,

ronden we de dag af door in de officiële bakkerij het (wereld-?) bekende gebakje *Pastéis de Belém* te shoppen. Ik had er meer dan één moeten kopen, stelde ik vast toen het op was.

De Taag heeft, weer naar analogie met de Schelde, ook een linkeroever. (Anders zou het een zee zijn.) Met een veerboot steken we laat op de avond de rivier over om op zoek te gaan naar Jezus. Ik heb het dan over een 75 meter hoge standbeeld van de zoon Gods dat over Lissabon waakt. Onderweg tanken we bij in een karikatuur van een Hard Rock-café en stuiten we voor het eerst deze reis op een kebabzaak. Onze queeste wordt een gematigd succes: na middernacht vinden we Jezus verschanst achter een gigantische omheining. Ach, de tocht was belangrijker dan het doel, zoals bij andere metaforen en uiteindelijk het leven. Wel balen dat we die laatste veerboot voor onze neus zagen uitvaren. ■

VAARWEL DAGBOEK

INTERNET PRIVACY

WELKOM FACEBOOK

TEKST: JONATHAN DEBEER, LIESELOTTE JOPPEN, ARIADNE VAN DEN BROECK & TOM VINGERHOETS • FOTO: JONATHAN DEBEER

‘PRIVACY IS IETS UIT HET VERLEDEN’, STELDE MARK ZUCKERBERG ONLANGS. ALS OPRICHTER VAN HET POPULAIRE FACEBOOK KAN HIJ MOEILIK ANDERS BEWEREN. OP EEN NETWERKSITE WAAR VAKANTIEFOTO’S EN CAFÉFILMPJES SCHERING EN INSLAG ZIJN, IS HET INDERDAAD MOEILIK OM DE EIGEN IDENTITEIT AF TE SCHERMEN. TOCH WORDT FACEBOOK OOK DOOR ZIJN GEBRUIKERS NAUWLET-TEND IN HET OOG GEHOUDEN ALS HET OM PRIVACYINSTELLINGEN GAAT. EEN VLEUGJE VOYEURISME VERSOEPELT DE INVULLING DIE WE AAN HET BEGRIP ‘PRIVACY’ GEVEN, MAAR EEN BETEKENISLOOS CONCEPT IS HET NOG NIET.

over onszelf blootgeven en wie daar toegang tot krijgt, is al lang geen evidentie meer. Het internet beschikt over *tricks and tools* die onze gecodeerde gegevens in een

“

Opgenhaffen:
Als het al over privacy gaat, dan gaat het meestal om non-nieuws genre ‘vrouw betrap man op overspel via Facebook’

”

handomdraai leesbaar maken en subtiel doorspelen aan derden. Dat coderen is zelfs al geen constante meer;

soms staan we zelf met een (reeds) aangevinkt vakje gewillig toe dat onze informatie voor latere, al dan niet commerciële doeleinden wordt gebruikt. Voor wat hoort wat natuurlijk: wil je meedoen aan een wedstrijd om een verre reis te winnen, dan moet je toestaan dat de luchtvaartmaatschappij in kwestie je wekelijks haar kleurrijke nieuwsbrief verstuurt. Maar een gespamde mailbox lijkt nog het minste van onze zorgen; veel verontrustender wordt het als blijkt dat onbekenden heel wat meer over je weten dan je zelf dacht. Waar we vroeger teleurgesteld vaststelden dat onze eigen naam maar weinig vruchtbaar was als zoekterm, levert Google vandaag een pak meer hits op dan we soms zouden willen. Handig voor je toekomstige werkgever; die pluist meteen uit welke sollicitant het meest vlekkeloze profiel heeft. Over profielen gesproken, sinds de komst van Facebook en andere so-

De mogelijkheid om te controleren welke informatie we

ciale netwerksites, kent de vergaarbak aan leuke wist-jedatjes ongekende proporties. Naarmate het diploma in zicht komt, kiezen veel studenten er dan ook voor om feestfoto's en ander mogelijk gênant materiaal wijselijk uit de publieke sfeer te houden.

PUNTEN VERZAMELEN

Dat *recruiters* hun nieuwsgierigheid botvieren op het web, is een evolutie die ook HR-adviseur Bieke Van Gool niet is ontgaan. Reden om massaal onze toevlucht te zoeken tot de Suicide Machine om komaf te maken met ongewenste digitale sporen? "Helemaal niet", zegt Van Gool. "Alles hangt af van de manier waarop men zich online profileert. Aanwezigheid op internet kan inderdaad nefaste gevolgen hebben wanneer mensen zich van hun minst flatterende kant laten zien, maar kan mits wat zorgvuldigheid ook positief uitdraaien omdat het blijkt geeft van sociale vaardigheden. Bovendien is ook de ingesteldheid van de *recruiter* zelf bepalend." Veel hangt ook af van de functie waarvoor je je kandidaat stelt. Iemand die gaat solliciteren bij een evenementenbureau mag dus best trots zijn op zijn wilde *partyfoto's* - liefst met lint - maar voor 'strak in het pak'-beroepen is voorzichtigheid allicht geboden.

Vrij van doemscenario's is de discussie over internetpri-

vacy dus nog niet. Maar is die ongerustheid wel terecht? Ondervinden we écht concrete nadelen van de grote hoeveelheid aan eigen informatie op het net? Tenslotte

geldt de verminderde privacy voor iedereen en zijn we dus ook op het web maar één van de zovelen. Bovendien levert het circuleren van onze persoonlijke informatie soms meer op dan we zelf denken. Gedaan met irrelevante reclamemails: na enkele aankopen op internet krijg je alleen nog maar gepersonaliseerde publiciteit. Log je met je Facebookaccount in op Amazon.com, dan stemt de site haar aanbod meteen af op jouw interesses. Misschien wat onwezenlijk, maar in elk geval uiterst handig. Winkelketens willen deze methode van *direct marketing* binnen afzienbare tijd ook toepassen op hun papieren folders en hun klanten aangepaste versies opsturen om overbodige kosten te vermijden. Of dacht je dat jouw klantenkaartje enkel diende om punten te verzamelen?

Dat een digitale identiteit heel wat meer voordelen kan opleveren dan we soms denken, wordt in het privacy-debat geregeld verdrongen door een waslijst aan Facebookbloopers en andere sociale horror-verhalen. Voor een genuanceerde mening werd *dwaars* snel *friends* met Michaël Opgenhaffen, docent Nieuwe Media aan de Lessius Hogeschool. Deze relateert de over het algemeen bijzonder kritische berichtgeving rond Facebook: "Als het al over privacy gaat, dan gaat het meestal om non-nieuws, genre 'vrouw betrapt man op overspel via Facebook'. In ruil voor het (vrijwillig) opgeven van een zekere hoeveelheid privacy kan je echter een potentieel oneindig aantal nieuwe vrienden ontmoeten. Het internet

dwars

LAY-OUTERS

zoekt

Beste zwart-witkijker,

We zoeken een zeer gemotiveerde aspirant/expert die tijd en zin heeft om eens per maand *dwars* mee in elkaar te knutselen.

Geen audities, strenge regels, of extreem hoge verwachtingen; de enige vereisten zijn gedrevenheid, een goede omgang met computers (én met mensen) en een klein beetje visueel inzicht.

ICT-ERS

Zin om je computerkennis in praktijk om te zetten en een mooi project aan je CV toe te voegen? Wij zijn bezig met de vernieuwing van ons redactiesysteem en zoeken gemotiveerde studenten met interesse in Drupal, CSS, Javascript en PHP.

INTERESSE?

Ben je geïnteresseerd, of wil je meer informatie over deze 'vacatures'? Mail dan naar contact@dwars.be

Cultuurstrook

DOOR AMBER DANIÉLS & SARAH VAN ALSENOY

'Valentine's Day'

'Valentine's Day', een titel die al doet vermoeden dat er een melig verhaal achter verborgen zit. Het concept van de film doet denken aan dat van 'Love Actually', een Britse film uit 2003. De personages hebben allemaal hun eigen liefdesverhaal en zijn op een bepaalde manier met elkaar verbonden. De makers van 'Love Actually' hebben evenwel iets meer aandacht besteed aan het grondig uitwerken van de verschillende verhaallijnen, in 'Valentine's Day' zijn niet alle personages (lees: die zonder happy end) even belangrijk voor het geheel. Vermoedelijk is dat omdat zo ongeveer iedereen aan bod komt in deze film - ook de overspelige echtgenoot, de homoseksuele sportman en de verliefde tienjarige - en het dus wel heel druk zou worden op het einde. De film is voorspelbaar, zeemzoet en straalt niet bepaald originaliteit uit, maar ach, ik ben een meisje dat blij wordt van een happy end op zijn tijd.

'Old Blood' van Yeasayer

Zeg maar alvast 'ja' tegen de nieuwe cd van deze driekoppige New Yorkse band. Hun tweede album 'Odd Blood' (februari 2010) vormt een stijlbreuk met hun debuutalbum 'All Hours Cymbals' (2007), dat door het veelvuldig gebruik van samenspel af en toe een kampvuurgevoel bij me oproep. Desondanks vind ik het een geslaagde cd. Fans van het eerste album zullen door de grote stijlverschillen misschien niet meteen gaan springen voor de opvolger. Bij 'Odd Blood' vind je vooral *eighties*-invloeden terug, en met een beetje fantasie kan je er zelfs een losgeslagen Justin Timberlake in horen, zoals in 'Love Me Girl'. Welke invloeden en stijlen je er ook in ontdekt, het is gewoon een heel leuke cd. Live waren ze even goed als op hun album en verblijdden ze ons (mij althans) met een aanstekelijk enthousiasme, waardoor het al snel moeilijk bleek te zijn om stil te blijven staan op hun *catchy* nummers, zoals 'Ambling Alp'.

NSV! BETOGING

ALS DE POLEN OP STRAAT KOMEN

TEKST: FOLKER DEBUSSCHER • FOTO'S: TIJL DE BOCK (NSV BETOGING) & CHRISTOPH MEEUSSEN (ANTI NSV BETOGING)

Les extrêmes protestent

Als de uitersten hun mening willen uiten door het recht op betoging, zet de gemeenschap zich instinctief schrap. Als extreemlinks en extreemrechts gelijktijdig gaan betogen (laten we een kat een kat noemen, Studenten Tegen Racisme (STeR) is niet bepaald centrum en het NSV! is het NSV!), dan wordt zelfs onze *dwars* redacteur “voor zijn eigen veiligheid” opgepakt en even in de cel gestoken.

Toegegeven, betogingen lopen al eens uit de hand; opgejut door een groepsgevoel en het eigen gelijk, zijn er altijd wel individuen te vinden die gewelddaden als geoorloofd zien. Maar als de gemoederen verhit zijn, is het geweld zelden beperkt tot de vechtersbazen.

Op 4 maart hield NSV! haar jaarlijkse betoging door de studentenbuurt. Aan de andere kant van de stad

protesteerden op datzelfde moment een hoop studenten, onder de noemer STeR, tegen racisme op de campus, en ook wel tegen het NSV!. Enkele uren en bestuurlijke aanhoudingen later eindigden de betogingen zonder grote aanvaringen. Wout Schafraet, voorzitter van Comac Antwerpen, waarschuwde de STeR studenten om voorzichtig te zijn en niet alleen over straat te lopen, aldus Inge Gielis, zelf actief in STeR: “Vorig jaar nog is er na een betoging een Comac-lid zwaar toegetakeld, dus stickers, t-shirts of truien die een ‘linkse’ politieke voorkeur doen vermoeden werden opgeborgen. De eerste uren bleven we ook weg uit de studentenbuurt.”

Later die nacht, rond half drie, besloten Wout, Inge en een derde student om nog iets te gaan drinken in de Jezuïet, in de Blindestraat. Op de Sint-Jacobsmarkt kwamen ze iemand tegen die een NSV-praesidiumlint droeg. Hij en Wout herkenden elkaar van de kleine afficheoorlog die aan

de betogingen voorafgegaan was.

“Toen we hen passeerden, sloeg de NSV’er Wout plots in het gezicht,” vertelt Inge, “waarna hij verder liep. Verbouwereerd riepen we: “Waar was dat goed voor?” Daarop kwam hij terug en gaf Wout nog twee stampen en twee vuistslagen in het gezicht. Toen Wout vroeg waarom, antwoordde hij: “omdat ge ne linkse rakker zijt”. Hij daagde ons uit om terug te slaan, maar daar gingen we niet op in. Ondertussen had ik de politie gebeld, waarop de NSV’er wegging. Het enige wat de politie echter nog kon doen, was vaststellen dat Wout verwond was.”

Elias Vergult, de praeses van NSV!-Antwerpen, wacht het politieonderzoek af. “Er worden wel vaker onterecht mensen aan het NSV! gelinkt. Maar zelfs als de man daadwerkelijk een praesidiumlint van ons droeg, betekent dat nog niet dat het iemand van NSV!-Antwerpen was.” ■

ANTI NSV BETOGING

BRAM

MATTHIAS

BRUNO

JOKKE

IN STIJGGENDE LIJN

Een interview met Codasync

ALS U NOG NOOIT VAN CODASYNC GEHOORD HEBT, BENT U LANG NIET DE ENIGE. DIT ANTWERPS VIER-TAL MAAKT AL ENKELE JAREN EIGENZINNIGE MUZIEK WAAR MOEILIK EEN GENRE OP GEPLAKT KAN WORDEN, MAAR DIE KEER OP KEER HET PUBLIEK VAN ZIJN SOKKEN BLAAST. NU ZE HUN NIEUWE CD, 'IN GALORÉ', OFFICIEEL HEBBEN VOORGESTELD IN SCHELD'APEN, TRIX EN DE KINKY STAR IN GENT, KON DWARS ZELF VRAGEN WAT ZE EIGENLIJK SPELEN.

BRAM VAN HOUTTE (*gitaar*) Iedereen vindt dat we iets anders spelen.

MATTHIAS MEERSMANS (*drums*) Er zijn mensen die onze muziek psychedelische metal noemen en er zijn er die het loeiharde jazz noemen, maar volgens mij is het geen van beide. We luisteren alle vier naar zeer verschillende dingen, zowel naar metal als naar hiphop als naar jazz: moderne dingen, oude dingen en alles daar tussenin. Muziek is muziek en een genre heb je alleen nodig om in de in-

dustrie iets *marketable* te maken. Op die manier kan je het spelletje natuurlijk volgens de regels spelen, maar dat is te gemakkelijk. Muzikanten hebben daar nooit waarde aan gehecht en een genre zal ook nooit echt iets betekenen. Nee, ik zou het niet weten. Als mensen er naar vragen zeg ik altijd gewoon 'goeie muziek'.

De structuren van jullie nummers zijn complexer dan die van de gemiddelde band. Hoe komen die tot stand?

MATTHIAS Eigenlijk zijn onze nummers qua structuur zeer

simpel, we hanteren bijna altijd een strofe-refrein-strofe structuur. Het is nooit de bedoeling om echt een speciale structuur te creëren, maar als je geen zanger hebt, moet je de muziek op een andere manier interessant maken. Het moet in de eerste plaats goed klinken. Maar we willen wel per nummer een verhaal vertellen, en of dat nu hard of zacht is, lang of kort, simpel of complex, dat maakt niet uit. Ik probeer er ook niet te veel over na te denken, want dan maak je het toch maar kapot. Soms beginnen we gewoon te *jammen* en nemen we dat op. Dan is er heel veel *bro!* bij, met een paar stukken die echt geweldig zijn, die op een speciale manier samenkomen. Dan vertrek je van iets dat intuïtief en instinctief ontstaan is en moet je er daarna natuurlijk wel over nadenken om er een nummer van te maken.

JONAS 'JOKKE' MEERSMANS (*gitaar*) Maar meestal schrijft iemand een basis van waaruit we vertrekken en waar we op kunnen bouwen.

MATTHIAS De ene keer ontstaan stukken van songs uit *jams*, andere keren vertrekken we vanuit *riffs* en arrangementen en werken we verder op elkaars ideeën. Soms lijkt een nummer dan erg op de eerste demoversie, soms gaat het volledig de andere kant uit. De methode verschilt dus heel hard van nummer tot nummer. We hebben geen vaste formule, wat het ook wel leuk houdt.

Is deze cd beter dan 'Mows Arred', jullie debuutalbum?

MATTHIAS 'In Galoré' is honderd keer beter. (*lacht*)

JOKKE 'Mows Arred' was zeer goed voor wat het toen was,

deze cd is nu de beste. De derde zal ook de beste zijn, maar je kan niet zeggen dat één van de cd's beter is dan een andere. Er zit wel een stijgende lijn in.

MATTHIAS We zijn aan de eerste cd begonnen toen we nog geen jaar bezig waren. Die cd is volledig in ons repetitiekot opgenomen, omdat we iets wilden maken dat klonk zoals wij daar klonken. Maar dan beter.

JOKKE En we hadden niet echt een andere mogelijkheid.

MATTHIAS Niemand kende ons en er waren geen producers of managers die stonden te springen om ons te helpen,

“
Het ergste wat iemand tegen je kan
zeggen is dat je muziek helemaal
geen impact op hem heeft
”

maar er was ook niemand die voor ons zou bepalen of we al dan niet een cd zouden kunnen maken, laat staan waar of hoe. Dat was een heel fijne ervaring. Er zijn veel dingen die we nu anders zouden doen, maar we waren er toen heel tevreden mee en ik vind het nog steeds een goede cd. Het was wat we op dat moment moesten doen. 'In Galoré' is ambitieuzer qua structuur, qua sound en qua arrangement. Er gebeurt nog meer, het klinkt beter, de productie is beter. Eigenlijk was het er zelfs compleet over.

BRUNO MOREZ (*bass*) We probeerden gewoon en keken achteraf wat er werkte. Natuurlijk zaten we dan met veel te veel materiaal.

BRAM We hebben uiteindelijk meer dan honderd sporen gebruikt, plus de blazers. Maar omdat we geen blazerstrio kennen dat op elkaar ingespeeld is en niet goed wisten welke blazer wat moest spelen, hebben ze alledrie alles gespeeld. Ik vind het bangelijk wat je uit zo'n proces allemaal leert. De eerste cd was zeer rock-'n-roll en nu hadden we ineens een teveel aan mogelijkheden. En uit werken met te weinig en met te veel middelen, kan je veel leren.

Is deze cd toegankelijker dan de eerste?

BRUNO Het klinkt alleszins veel beluisterbaarder qua stijl; de eerste was echt kurkdroog en vrij moeilijk qua geluid en productie.

MATTHIAS De vorige keer hebben we onze cd naar een label gestuurd en ze vonden het goed, maar konden er niets mee doen. Het is niet toegankelijk, het is instrumentaal, dus het kan al niet op de radio gedraaid worden, enzovoort. Ze wilden wel dat we onze volgende cd zouden opsturen, en ik ga dat wel doen, maar (*haalt schouders op*) je moet er realistisch in blijven. Platenlabels zijn nog net niet uitgestorven. Ik geef ze nog vijf jaar. Dat is ook een beetje een probleem, dat we nu in een overgangperiode zitten. Over tien jaar zal alles heel anders werken dan het ooit al gewerkt heeft, en dat zal niet meer met labels zijn, dat is voorbij. Er is nu niemand die echt weet hoe ze het

gaan doen. Je blijft gewoon zo veel mogelijk met muziek bezig, dat drijft je. Je kan liggen wenen over de digitalisering van de muziekindustrie, maar dat is nu eenmaal zo, *so get used to it*. Het enige jammere vind ik dat de geluidskwaliteit er vaak onder lijdt. Op Myspace moeten we onze nummers *croppen* en dat klinkt dan zo slecht. Daarom *streamen* we de nummers op onze site in een zo hoog mogelijke kwaliteit.

BRAM Het is gewoon erg dat sommige groepen hun Myspace als enige site hebben.

MATTHIAS Muziek is geluid en goeie muziek klinkt natuurlijk op alles goed: je kan naar The Beatles luisteren op één of andere slechte mp3 en dan is dat nog bangelijk, maar geluidskwaliteit is wel belangrijk en daar zou meer aandacht aan besteed mogen worden. En dan heb ik het niet over gewoon luider maken en compresseren, zoals iedereen momenteel doet.

Hoe reageert het publiek op jullie optredens?

MATTHIAS De meeste mensen zijn heel positief; we krijgen zelden te horen dat iemand het echt slecht vond. Er zijn er wel die het niet goed vinden qua muziek, maar die zeggen er altijd bij dat ze het wel goed gedaan vinden. We krijgen nooit een “bwa, ja, ça va” reactie, en dat is het belangrijkste. Liever super of barslecht. Het ergste wat iemand tegen je kan zeggen is dat je muziek helemaal geen impact op hem heeft. Binnen de muzikwereld zelf, dus muzikanten en producers, is iedereen wel heel lovend. Dat is altijd een leuk schouderklopje, maar uiteindelijk maakt dat geen

verschil. We krijgen wel erkenning, maar dat is niets meer dan complimentjes en dat went snel.

Nog grootse plannen in het vooruitzicht?

JOKKE We willen op tournee naar het buitenland...

MATTHIAS Met het geweldige True Champions Ride on Speed

JOKKE ... die intentie is er zeker en vast, maar er komt veel bij kijken. Je moet er in de eerste plaats voor zorgen dat je niet met schulden thuiskomt, maar sowieso is het moeilijk als je het allemaal zelf moet doen.

“
Matthias:
**Als mensen vragen wat we spelen,
zeg ik gewoon “goeie muziek”**
”

MATTHIAS Een jaar geleden hadden we dat zeker niet gedaan, omdat we vonden dat we er toen nog niet klaar voor waren. Nu is de mogelijkheid er al, maar we willen er het allerbeste uit halen. Onze optredens zijn nu goed, maar het kan altijd nog beter.

Drie nummers van 'In Galoré' zijn integraal te beluisteren op www.codasync.com

De cd is ook te koop in de Fnac en de Fat Kat. ■

Recensie 'In Galoré'

De hoes van 'In Galoré', geïllustreerd door Jangojim (zie ook p. 31), geeft al een voorproefje van wat je te horen zal krijgen: een kluit van instrumentale details, verweven tot een groter, muzikaal geheel. Hoewel er slechts zes nummers op staan, is het samen toch ruim veertig minuten muziek, en wat voor muziek! Toegegeven, opener 'Substituent Hump', dat het meest doet denken aan hun oudere werk, slaagt er zelden in om over te komen als meer dan een proevertje, dat opbouwt naar iets zonder het echt te bereiken. Gelukkig volgt daarop het heerlijke 'Centipede Jackomino', net als 'Substituent Hump' online te beluisteren, trouwens. Als was het een instrumentale James Bond-film, gidst het nummer je van de coole openingsriffs, naar een duisterder, lager midden (waar de slechterik wordt voorgesteld en Bond op zijn donder krijgt, neem ik aan) tot de explosieve climax die je een beetje verdoofd glimlachend achterlaat. Er een videosingle van maken, wat binnenkort zal gebeuren, wordt geen simpele opdracht. 'Lucadanun' begint met een welkom rustpunt in de vorm van een kalme intro, om na anderhalve minuut uit te barsten en je verwachtingen in het stof achter zich te laten. 'Sideways Sunrays' is dan weer een twaalf minuten durend evocatie van *eighties* of *nineties* televisieseries (iets twintigste eeuws, alleszins), wat een dromerig geheel oplevert, dat verrassend goed werkt. 'Wokkin' With Dinah's Sours' begint dan weer onmiddellijk met een opbouw die je naar het puntje van je stoel haalt, wat de perfecte plaats is voor 'Random Pomp Galore', de afsluiter en het derde nummer dat je online kan beluisteren. Hier wordt alles uit de kast gehaald, met haar breed gebruikte drums, gitaren die lavenen tussen rauw en melodius, en een finale met blazers die je zeer bevredigd achterlaat. Een aanrader!

Basisopleiding Geneeskunde van zeven naar zes jaar

De tijd dat studenten Geneeskunde konden opscheppen met de lange duur van hun opleiding ligt achter ons. Vanaf het academiejaar 2011-2012 wordt de basisopleiding ingekort van zeven jaar naar zes. De inkorting wordt mogelijk geacht omwille van de selectie bij het toelatingsexamen en komt tegemoet aan de Europese normen.

uit de pers geplukt

Tom Sauer maakt de wereld kernwapenvrij

Op 19 februari riepen ministers van staat Guy Verhostadt, Jean-Luc Dehaene, Willy Claes en Louis Michel in een opiniestuk in De Standaard in navolging van Barack Obama op om op zijn minst Europa al kernwapenvrij te maken. Dit deden zij op initiatief van Tom Sauer, professor internationale politiek aan de UA. De oproep komt enkele weken voor een top over nucleaire veiligheid die president Obama in Washington organiseert.

Antwerps en Maastrichts onderzoek wijst op buikgevoel artsen

Hoewel ze er dus zo lang voor gestudeerd hebben, speelt de intuïtie van een arts volgens het departement Huisgeneeskunde een belangrijke rol bij het stellen van diagnoses. De ervaren arts heeft namelijk een 'pluisgevoel' wanneer de klachten van de patiënt niet ernstig zijn en een 'nietpluisgevoel' wanneer dat wel het geval is. In Antwerpen volgen studenten geneeskunde in het derde jaar een module om hun buikgevoel te leren gebruiken.

kort over onderwijs

UA koopt microscoop die alles zichtbaar maakt

Onze universiteit heeft samen met enkele partners een van 's werelds beste microscopen aan de onderzoeksgroep EMAT (Electron Microscopy for Material Science). De Titan G260-300 kost zeven miljoen euro en kan 'voorwerpen' van 0,05 nanometer duidelijk in beeld brengen. Een nanometer is gelijk aan 0,000001 millimeter. Reken maar uit.

Antwerpen *place to be* voor middenoortransplantaties

Het UZA is erkend als 's werelds grootste donorenbank van trommelvliezen en gehoorbeentjes. Tachtig procent van alle middenoortransplantaties gebeurt dan ook in Vlaanderen. Zulke

transplantaties zijn precisiewerk tot op een vijfhonderdste van een millimeter en Misschien kan het UZA daarvoor de Titan G260-300 microscoop lenen van de vrienden van het EMAT.

Woord & Beeld

Elke foto beeldt een **literair werk** uit. Schrijf de naam in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

		2			
--	--	---	--	--	--

	3		5		6
--	---	--	---	--	---

OPLOSSING DWARS 56: KAKETOE

L A N G E W A P P E R

Brabo

Kathedraal

Zwarte panter

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Tine Stryckers

						4	7	
			1					

FOTO'S: JONATHAN DEBEER

Stuur je oplossing samen met je studiejaar en -richting en rolnummer naar contact@dwars.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een boekje weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

				1	2		3		7
		4		5		6			7

RESEARCH MONTHLY

JANGOJIM.BLOGSPOT.COM - 8th OF MARCH 2010 - BY JANGOJIM

dwars luistert naar...

'Alexandrie, Alexandra' van Claude François. Voor al mijn maats die samen met mij te lang in café Markies de Sade blijven plakken. (Floris Geerts)

'Centipede Jackomino' van Codasync. Omdat zelfs ik me cool voel als ik dit beluister. (Folker Debusscher)

'Your Woman' van White Town. *Good old oldie.* (Sarah Schrauwen)

'Splitting the Atom' van Massive Attack. Wat een sfeer! Hopelijk is het niet weer zeven jaar wachten op het volgende album ('Danny the Dog' OST niet meegerekend). (Tijl De Bock)

'Society' van Eddie Vedder. Onlangs voor de zoveelste keer 'Into The Wild' gezien en voor de zoveelste keer *geblèt* van ontroering. (Hannelore De porte)

'Alle meisjes' van Daniël Samkalden. "Het gaat erom dat er nu heel snel iemand bij me is. Iemand die goed luistert. Met een lichaam". (Daan Hafkamp)

'Fifteen Floors' van Balthazar. Nog eens. Krijg ik nu gratis tickets? (Frie Vandemeulebroucke)

'Paris s'éveille' van An Pierlé. Omdat ik er nog eens naartoe wil. (Tom Vingerhoets)

“Fabiant is groot”, en zo waren ook de borsten op de Dikke Tetten TD, waarmee op 18 februari in de Konijnenpijp het nieuwe TD-semester officieel voor geopend werd verklaard. Na een succesvolle eerste editie in 2009 – en omdat de hand af en toe ook eens in andermans boezem gestoken mag worden – organiseerde Fabiant (faculteitskring voor biologen) in samenwerking met Demetris (bio-ingenieurs) dit jaar voor de tweede keer een TD op het lijf geschreven voor diegenen die ‘goed van poten en oren voorzien zijn’. Gratis drank voor vrouwen (en mannen!) in bh en muziek van DJ Tiempo stonden garant voor ongeloflijke ambiance en als kers op de taart was er tussen 23u en 24u een cocktail happy hour in thema. Niet voor PVV’s!